

[Dahlggaard.]

Det var Tankegangen i Folketinget og Landstinget den Gang. Senere kom jo Tjenestemandslovens Vedtagelse og Regler, som i Virkeligheden ikke løste hele dette Spørgsmaal, men man ser, at Rigsdagen atter beskæftiger sig med det. I Samlingen 1920—21 rejstes det Spørgsmaal, som dette Lovforslag havde behandlet, her i Tinget af det ærede Medlem Hr. C. C. Heilesen ved første Behandling af Finansloven, og der foreligger fra denne Forhandling Udtalelser fra den nuværende Forsvarsminister, i det store og hele gaaende ud paa, at man stadig er af den Opfattelse, at de Regler, man havde indsat i dette Lovforslag, var af det gode og burde gennemføres.

Det, vi da gerne for vort Vedkommende i Dag vil give Udtryk, er, at vi ønsker, at der med Hensyn til disse Forhold skal være fuld parlamentarisk Kontrol og, jeg føjer til, samtidig fuld offentlig Kontrol, som jo vil fremkomme ved, at disse aarlige Meddelelser offentliggøres. Jeg har set, at et af de københavnske Blade har sagt til Rigsdagen i Anledning af de Debatter, der her har fundet Sted, at Rigsdagen kunde passende først feje for sin egen Dør. Jeg er for min Del enig i, at Rigsdagen bør feje for sin egen Dør lige saa vel som for Statsembedsmandenes, og det var netop det, dette Lovforslag gik ud paa.

Jeg maa nu forstaa den stillede Dagsorden saaledes, at man gennem denne fastslaar, at der i Fremtiden bør udformes Regler paa det Omraade, jeg her har nævnt, at disse Regler, naar de er udarbejdet af Regeringen, derefter skal forhandles med Rigsdagen gennem den Repræsentation for Rigsdagen, som Finansudvalget er; men jeg understreger altsaa for mit Vedkommende, at naar denne Forhandling til sin Tid antagelig kommer, bør Resultatet være det, jeg kalder den fulde parlamentariske og den fulde offentlige Kontrol med hele dette Forhold.

Jeg maa maaske endnu sige et Par Ord til den højtærede Handelsminister i Anledning af de Bemærkninger, han fremkom med om Betydningen af, at Handelsministeriets Departementschef sidder som Formand for Afviklingskassen. Den højtærede Minister brugte her det Udtryk, at de Erhvervsinteresser, med hvilke der kunde tænkes at

komme Kollisioner, jo altid var knyttet til en levende Bank. Jeg tror, man kan sige, at den Fremstilling, det ærede Medlem Hr. Stauning derefter fremkom med, i allerhøjeste Grad tog Grunden bort under den højtærede Ministers Udtalelser. Det ærede Medlems Udtalelser viste netop, hvorledes man ved Afviklingen af de Forhold, der er Tale om indenfor Landmandsbankens Afviklingskasse, træffer paa nogle af de allerstørste Erhvervsinteresser, som der overhovedet kan være Tale om at en Embedsmand kan komme ud for.

Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Stauning sagde, at Handelsministeriet er en Slags Appellinstans i denne Forbindelse. Og det vil da sige, det kan ingen benægte, at naar Handelsministeriets Departementschef har taget sin Stilling i Afviklingskassen, møder han derefter som Ministerens Raadgiver ikke som den uhildede Mand, men som den, der i Forvejen har sin afgjorte Stilling i Sagen.

Det ærede Medlem Hr. Stauning brugte i den Forbindelse det Udtryk, at det, det her kommer an paa, var, at ingen Privatmænd kunde løbe af med Profitten. Ja, det er klart, det er rigtigt, men saa understregede det ærede Medlem derefter meget stærkt, at det er Handelsministeriets Departementschef, der staar som den eneste virkelige Vogter af, at Privatinteresser ikke plejes paa Statens Bekostning.

Maa jeg sige til det ærede Medlem, at hvis det er Tilfældet, at Varetagelsen af Statens vitaleste Interesser paa dette Omraade er personificeret i denne ene Mand, Departementschefen i Handelsministeriet, synes jeg ærlig talt, de tre ærede Politikere, der sidder i dette Udvalg, passende kunde tage deres gode Tøj og gaa. Saa ved jeg ikke, hvad de Herrer sidder der efter. Jeg har forstaaet det saaledes, at naar man har sat Politikere, Repræsentanter for de tre af Rigsdagens Partier, ind i Afviklingskassens Bestyrelse, var det ud fra den Tankegang, at der skulde være parlamentarisk Kontrol, Rigsdagens Kontrol med, hvad der foregik.

Det ærede Medlem Hr. Stauning fremførte meget stærkt i Dag, hvad der jo er rigtigt, at i denne Afviklingskasses Bestyrelse kan en enkelt Mand foranledige, at naar der er Tvivl om noget, bliver der ikke